

333. Napjainkat ki szabja meg?

1. Nap-ja - in - kat ki szab - ja meg? Ó, A - tyánk, ná - lad a mér - leg;

Azt a - dod min - den - ki - nek, Mi hasz - nos a lé - lek - nek.

Bár - mi ér - jen it - ten en - gem, Nem Te szer - zéd - é azt né - kem?

Hí - ven meg - ő - riz - tél ed - dig, Hű - ség - gel ve - zé - relsz min - dig;

16

Hí-ven meg-ő-riz-tél ed-dig, Hű-ség-gel ve-zé-relsz min-dig.

2. Ha szerettimre tekintek, Látom, mily nagy szent kegyelmed,
 S ha magamra gondolok, Érzem, hogy boldog vagyok.
 Hogy háláljam, hogy köszönjem, Hogy ily sok jót adtál nekem?
 Híven megőriztél eddig, Hűséggel vezérelsz mindig;
 Híven megőriztél eddig, Hűséggel vezérelsz mindig.
3. Add, Atyánk, áldásod nekünk, A szent úton légy vezérünk,
 És azon Te vezessed Mennybe fel a lelkünket.
 Kegyelmed ránk árad folyton, S kísér minket az utunkon;
 Sorsunk jól intézted mindig, Hisszük, hogy megőrzöl végig;
 Sorsunk jól intézted mindig, Hisszük, hogy megőrzöl végig.

*A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy mennél feljebb,
 nyolcvan esztendő; és azoknak szinte a java is nyomorúság és
 fáradtság, mely mikor hirtelen elmúlik, elrepülünk.*

Zsoltár 90:10.